

Dosarul nr. 3ra-455/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Dodon)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, I. Muruianu, V. Negru)

Î N C H E I E R E

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Gervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică privind accesul la informație,

împotriva deciziei din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de apel depusă de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev, reprezentați de avocatul Vasili Ciuperca, s-a casat hotărârea din 09 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă decizie prin care a fost admisă acțiunea depusă de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică privind accesul la informație,

c o n s t a t ă :

La 19 iunie 2019, Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev, reprezentați de avocatul Vasili Ciuperca au depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică privind accesul la informație.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că la data de 03 mai 2019 Ion Tarlev și AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” conducându-se de prevederile legislației în materie de acces la informație, prin cererea nr. 126/2019 au solicitat Agenției pentru Supraveghere Tehnică, să ofere următoarele informații de interes public, după cum urmează: indicarea procedurilor de achiziții publice, inclusiv și cele de valoare mică,

efectuate de Agenția pentru Supraveghere Tehnică în perioada de la 01 ianuarie 2017 până la 31 martie 2019 privind achiziționarea de servicii, bunuri și lucrări; enumerarea operatorilor economici desemnați câștigători, precum și sumele ofertelor prezentate de aceștia în procedurile de achiziții publice, efectuate de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, în perioada de referință, indicarea procedurilor de achiziții publice, efectuate de Agenția pentru Supraveghere Tehnică în perioada de referință, în care au fost depuse contestații de către operatorii economici și care este rezultatul examinării contestațiilor înaintate, indicarea contractelor de achiziții publice, încheiate de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, în perioada de la 01 ianuarie 2017 până la 31 martie 2019 privind achiziționarea de servicii, bunuri și lucrări, în care au fost încheiate acorduri de majorare a prețului contractului, cu indicarea sumelor majorării prețului fiecărui contract.

La data de 28 mai 2019, reclamantii au primit răspuns la cererea depusă, prin care li s-a refuzat parțial în eliberarea informațiilor solicitate, instituția pârâtă invocând că Agenția pentru Supraveghere Tehnică, în urma examinării cererii nr. 126/2019 din 03 mai 2019, informează că Agenția a fost creată în baza Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 886 din 01 noiembrie 2017, respectiv, activitatea începând-o la sfârșitul anului 2017 și achiziții publice pentru perioada respectivă, nu au fost. Ce ține de anul 2018, pe pagina oficială a Agenției pentru Supraveghere Tehnică: ast.gov.md a fost plasată darea de seamă privind realizarea achizițiilor publice de valoare mică pentru anul 2018 și Planul Achizițiilor Publice, iar pe site-ul Agenției Achiziții Publice se poate găsi operatorii economici desemnați câștigători la achizițiile, care au avut loc prin licitație deschisă. Totodată, pe pagina oficială a Agenției a fost publicat Programul Achizițiilor Publice pentru anul 2019, planificat pe fiecare trimestru în parte.

Reclamantii consideră, că răspunsul Agenției pentru Supraveghere Tehnică fiind în parte ilegal. Prin răspunsul instituției pârâte s-a refuzat, în lipsa unor motive întemeiate, furnizarea informației solicitate, conform punctelor 1 și 2 din cererea de acces la informație înaintată de reclamantii.

Reclamantii au notat, că este ilegal refuzul de a eliberarea informația pe motivul că informația este publicată, pârâta indicând doar sursa unde informația poate fi găsită. Respectiv, prin refuzul instituției pârâte de a furniza informația solicitată, a fost încălcat dreptul de acces la informație al reclamantilor Ion Tarlev și AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”.

Reclamantii au solicitat admiterea acțiunii, anularea parțială a actului de nefurnizare a informației și răspunsul Agenției Supraveghere Tehnică nr. 16/1249/AST din 24 mai 2019, în partea în care nu a fost furnizată informația solicitată prin cererea nr. 126/2019 din 03 mai 2019, obligarea Agenției pentru Supraveghere Tehnică să furnizeze informația solicitată de Ion Tarlev și Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” prin cererea nr. 126/2019 din 03 mai 2019 și anume: informațiile privind procedurile de achiziții publice, inclusiv și cele de valoare mică, efectuate de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, în perioada de la 01 ianuarie 2017 până la 31 martie 2019 privind achiziționarea de servicii, bunuri și lucrări, operatorii economici desemnați câștigători, precum și sumele ofertelor prezentate de aceștia, în procedurile de achiziții publice efectuate de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, în

perioada de referință.

Prin hotărârea din 09 martie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică privind obligarea pârâtei să furnizeze informația solicitată prin cererea nr. 126/2019 din 03 mai 2019 și anume: informația privind procedurile de achiziții publice, inclusiv cele de valoare mică, efectuate de pârâtă în perioada de la 01 ianuarie 2017 până la 31 martie 2019, privind achiziționarea de servicii, bunuri și lucrări și operatorii economici desemnați câștigători precum și sumele ofertelor prezentate de aceștia în procedurile de achiziții publice efectuate de pârâtă în perioada de referință (f.d.76, 83-86).

La 26 martie 2020, Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev, reprezentați de avocatul Vasili Ciuperca au depus apel împotriva hotărârii din 09 martie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, prin care au solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admisă acțiunea depusă de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev. Ulterior, la data de 06 iulie 2020 Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev, reprezentați de avocatul Vasili Ciuperca au depus motivarea apelului.

Prin decizia din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev, reprezentați de avocatul Vasili Ciuperca, s-a casat hotărârea din 09 martie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă decizie prin care a fost admisă acțiunea depusă de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică privind accesul la informație, s-a anulat parțial răspunsul Agenției pentru Supraveghere Tehnică nr.16/1249/AST din 24 mai 2019, în partea în care nu a fost furnizată informația solicitată prin cererea nr. 126/2019 din 03 mai 2019, s-a obligat Agenția pentru Supraveghere Tehnică să furnizeze Asociației Obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” și lui Ion Tarlev, informația conform cererii nr. 126/2019 din 03 mai 2019 și anume: 1) procedurile de achiziții publice, inclusiv și cele de valoare mică, efectuate de Agenția pentru Supraveghere Tehnică în perioada de la 01 ianuarie 2017 până la 31 martie 2019, privind achiziționarea de servicii, bunuri și lucrări; 2) operatorii economici desemnați câștigători, precum și sumele ofertelor prezentate de aceștia în procedurile de achiziții publice efectuate de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, în perioada de referință, s-a încasat de la Agenția pentru Supraveghere Tehnică în beneficiul Asociației Obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” cheltuielile de judecată în sumă de 3616 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel stabilind starea de fapt și de drept, a apreciat că hotărârea primei instanțe este ilegală și nefondată referitor la pretențiile intimaților, deoarece informația solicitată de Ion Tarlev și AO ”Jurești Pentru Drepturile Omului” prin cererea nr. 126/2019 din 03 mai 2019, constituie informație oficială aflată în posesia și la dispoziția furnizorului de informații - Agenției pentru Supraveghere Tehnică, fapt care incubă în baza legii obligația ultimului de a examina solicitarea petiționarilor de acces la informație și de a comunica acestora

informația solicitată. Or, în cadrul examinării cauzei, inclusiv prin răspunsul nr. 16/1249/AST din 24 mai 2019, comunicat de către Agenția pentru Supraveghere Tehnică, se confirmă faptul că anume intimata este posesorul informației solicitate de către apelanți, respectiv, anume acesteia îi revine obligațiile furnizorului de informații oficiale stabilite prin lege.

Totodată, instanța de apel a invocat ca instanța de fond neîntemeiat a reținut că, pîrîtul/intimatul a expediat în adresa reclamanților/apelanților răspuns la cererea privind accesul la informație în termenul stabilit de lege, iar la unele subiecte i-a îndrumat pe reclamanți, să găsească informația publică pe site-urile oficiale ale autorității publice, or, răspunsul trebuie să fie concret și să se refere nemijlocit la obiectul cererii, fiind inadmisibil un răspuns evaziv, incomplet sau numai diriguitor, dar nu concretizat.

Instanța de apel a considerat, că o astfel de abordare nu poate fi reținută ca furnizare corespunzătoare a răspunsului la solicitarea de acces la informație. Or, nu poate constitui refuz întemeiat de furnizare a informației motivul că, aceasta este disponibilă în mod public, adică informația a fost deja publicată, sau, pârâta/intimata fiind deținătorul informației date trebuie să o furnizeze solicitantului odată ce solicitarea de acces la informație a fost către aceasta, dar nu să facă referire la caracterul public al informației date și/sau trimitere la alte surse, aceasta chiar și în aspirația autorităților de transparență maximă în activitate, prin publicarea diferitor informații.

La acest capitol, argumentul apelantului potrivit căruia, informația solicitată privind prezentarea informației referitor la procedurile de achiziții publice, inclusiv și cele de valoare mică, efectuate de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, în perioada de la 01 ianuarie 2017 până la 31 martie 2019, privind achiziționarea de servicii, bunuri și lucrări, operatorii economici desemnați câștigători, precum și sumele ofertelor prezentate de aceștia, în procedurile de achiziții publice efectuate de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, în perioada de referință, instanța de apel îl consideră ca fiind întemeiat.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că acțiunea, urmează a fi admisă, iar răspunsul Agenției pentru Supraveghere Tehnică nr.16/1249/AST din 24 mai 2019, în partea în care nu a fost furnizată informația solicitată prin cererea nr. 126/2019 din 03 mai 2019, urmează a fi anulat parțial ca fiind emis contrar legii, cu obligarea intimatei să furnizeze Asociației Obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev informația conform cererii nr. 126/2019 din 03 mai 2019 și anume: 1) procedurile de achiziții publice, inclusiv și cele de valoare mică, efectuate de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, în perioada de la 01 ianuarie 2017 până la 31 martie 2019 privind achiziționarea de servicii, bunuri și lucrări; 2) operatorii economici desemnați câștigători, precum și sumele ofertelor prezentate de aceștia în procedurile de achiziții publice efectuate de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, în perioada de referință.

Instanța de apel consideră oportun de a reitera prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, care reglementează că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În acest sens, instanța de apel a reținut că reclamantii/apelanții au solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3616 de lei, întemeiate pe ordinul de plată nr. 250 din data de 24 iunie 2019 (f.d.33) și raportul de evaluare a lucrului avocatului (f.d.56). Totodată, reprezentantul reclamantilor/apelanților a explicat că a încheiat cu Asociația respectivă un contract de asistență juridică pentru 20 cauze, pentru care s-a achitat suma conform ordinului de plată nr. 250 din data de 24 iunie 2019, iar suma de 3616 de lei constituie suma dintre suma totală și suma pentru o cauză.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 03 martie 2021 Agenția pentru Supraveghere Tehnică a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii depuse de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev.

În motivarea recursului, recurenta, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, fiind apreciate eronat probele.

Recurenta a indicat, că la data de 03 mai 2019 reclamantii s-au adresat cu o cerere solicitând informația privind procedurile de achiziții publice, petrecute în perioada de 01 ianuarie 2017-31 septembrie 2019. Prin răspunsul din 24 mai 2019 nr. 16/1249/ Agenția pentru Supraveghere Tehnică a informat solicitanții despre faptul, că Agenția a fost creată în baza Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 886 din 01 noiembrie 2017 și respectiv pe perioada anului 2017, nu au avut loc proceduri de achiziții publice, iar pe pagina oficială a Agenției pentru Supraveghere Tehnică (ast.gov.md) este publicată darea de seamă privind achizițiile petrecute în anul 2018, cu indicarea câștigătorilor procedurilor date, obiectul achiziției și suma achitată, informația în cauză constituind o informație de uz public, la care au acces toți doritorii. Concomitent toate procedurile de achiziții pot fi urmărite și pe site-ul Agenției Achiziții Publice, fiind o informație absolut transparentă și accesibilă pentru oricare persoană cointereseată.

Recurenta a relatat că conform dării de seamă privind achiziționarea bunurilor în cadrul procedurii de achiziții publice nr.18/04085/ 001, contractul nr.08/472 din 08 octombrie 2018, a fost încheiat cu câștigătorul SRL „DAAC Autosport” pentru procurarea a două autoturisme de marca „Dacia”, la prețul de 214000 de lei fiecare, la 20 decembrie 2018 au fost procurate calculatoare în sumă de 394000 de lei, câștigător fiind SRL „E-Market” și la 29 ianuarie 2019, produse petroliere în sumă de 474720 de lei, câștigător fiind ÎCS „Lukoil Moldova” SA, dările de seamă sunt anexate la dosar.

Recurenta a invocat că în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (2) din Legea privind accesul la informație, Agenția pentru Supraveghere Tehnică este obligată: să garanteze liberul acces la informație. Iar, în scopul garantării obținerii informației solicitate conform art. 11, alin. 2, lit. d) al Legii nominalizate va acorda asistența și sprijinul necesar solicitanților pentru căutarea și identificarea informațiilor. Astfel Agenția pentru Supraveghere Tehnică o parte din informație a furnizat-o direct prin răspuns la petiție, iar partea a doua, care conform argumentelor apelanților a fost depusă pentru prima dată în cadrul procesului de judecată, a fost furnizată pînă la

examinarea litigiului în instanța de judecată, prin modalitatea specificată mai sus (art. 11, alin. 2, lit. d) al Legii privind accesul la informație, adică a acordat sprijinul necesar în căutarea informației, prin indicarea site-urilor Agenției pentru Supraveghere Tehnică și Agenției pentru Achiziții Publice, care este publicată în mod oficial. Or prin prezentarea informației, în cadrul procesului de judecată, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a prezentat repetat informația care și așa a fost indicată în petiție și publicată pe site-urile menționate mai sus.

Recurenta a indicat, că informația solicitată de intimați este accesibilă publicului în afara procedurii de examinare a cererilor privind accesul la informație. Iar, intimații nici măcar nu au încercat să acceseze informația de uz public, ceea ce denotă intenția reală și finală a intimaților, de a încasa cheltuielile de judecată și nu de a obține o informație de uz public.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 09 februarie 2021, fiind notificată Agenției pentru Supraveghere Tehnică prin intermediul oficiului poștal, la data de 05 martie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 147). Astfel, recursul depus la 03 martie 2021 este depus în termen.

La 19 martie 2021 în adresa intimaților Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev și avocatului Vasili Ciuperca a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 155).

La 25 martie 2021 Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ion Tarlev, reprezentați de avocatul Vasili Ciuperca, au depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor

în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Agenția pentru Supraveghere Tehnică.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Gervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan